

**Správa o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a národnými parlamentmi podľa
Lisabonskej zmluvy**

2009 – 2014

Výročná správa za roky 2013/2014

Túto publikáciu vydalo
Riaditeľstvo pre vzťahy s národnými parlamentmi
Riaditeľka: Christine Verger
E-mail: christine.verger@ep.europa.eu
Vedúca Oddelenia pre legislatívny dialóg: Patrizia Maria Prode
E-mail: patrizia.prode@ep.europa.eu
Vedúci Oddelenia pre inštitucionálnu spoluprácu: Francisco Juan Gómez Martos
E-mail: francisco.gomezmartos@ep.europa.eu
Autorský text dokončil: Eschel Alpermann
E-mail: eschel.alpermann@ep.europa.eu

VÝROČNÁ SPRÁVA ZA ROKY 2013/2014

OBSAH

Predhovor

1. Úvod

2. Kľúčový vývoj a trendy medziparlamentnej spolupráce

2.1 Medziparlamentná konferencia o správe hospodárskych záležitostí EÚ

2.2 Žltá karta pre návrh na zriadenie Európskej prokuratúry (návrh Európskej prokuratúry)

2.3 Prehĺbenie medziparlamentnej spolupráce v rámci spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky (SBOP)

2.4 Parlamenta EÚ v globálnej správe

3. Inštitucionálna parlamentná spolupráca

3.1 Konferencia parlamentných výborov pre európske záležitosti (COSAC)

3.2 Konferencia hovorcov parlamentov EÚ (EUSC)

3.3. Vzťahy s Parlamentným zhromaždením Rady Európy (PZ RE)

4. Medziparlamentné schôdze

4.1 Medziparlamentné schôdze výborov – cielenejšie výmeny názorov medzi expertmi

4.2 Dvojstranné návštevy – flexibilný a efektívny plán

4.3 Videokonferencie – krok do budúcnosti

5. „Mechanizmus včasného varovania“ – protokol č. 2 k Lisabonskej zmluve

6. Nástroje na výmenu informácií a budovanie sietí

6.1 Medziparlamentná výmena informácií o EÚ – IPEX

6.2 Európske centrum pre parlamentný výskum a dokumentáciu – ECPRD

7. Trendy medziparlamentných vzťahov v období rokov 2009 – -2014

Prílohy

Predhovor

Blíži sa koniec parlamentného obdobia, a preto by sme vám radi predložili túto poslednú výročnú správu o vývoji spolupráce medzi Európskym parlamentom a národnými parlamentmi počas tohto legislatívneho obdobia. Táto správa bude po vyše dvoch rokoch úspešnej spolupráce poslednou, za ktorú počas tohto parlamentného obdobia zodpovedáme ako podpredsedovia pre vzťahy s národnými parlamentmi. Zároveň je to posledná správa podpredsedu Martíneza, ktorý po 22 rokoch vo funkcii poslanca národného parlamentu, 15 rokoch vo funkcii poslanca Európskeho parlamentu a niekoľkých rokoch v medziparlamentných funkciách ako podpredseda zhromaždenia Západoeurópskej únie (ZEÚ) a podpredseda a predseda Parlamentného zhromaždenia Rady Európy odchádza do dôchodku. Inak povedané, nastal správny čas na bilancovanie úspechov od okamihu nadobudnutia účinnosti Lisabonskej zmluvy až po koniec tohto parlamentného obdobia a na odovzdanie štafety novozvolenému Európskemu parlamentu.

Od podpísania Konventu o budúcnosti Európy prešla medziparlamentná spolupráca dlhou cestou a v posledných rokoch došlo k jej skutočnému oživeniu. Prejavilo sa to najmä v rekordnom počte medziparlamentných schôdzí výborov, ktoré sa organizovali v priestoroch EP a za posledné štyri roky prilákali celkovo viac ako päťsto poslancov národných parlamentov, a v nedávnom obnovení spoločných schôdzí výborov, ktoré organizoval EP spolu s predsedajúcim parlamentom. Takisto sa to odrazilo v náraste počtu komparatívnych žiadostí, ktoré riešilo Európske centrum pre parlamentný výskum a dokumentáciu, v lepšej akceptácii systému IPEX ako platformy pre medzinárodnú výmenu v oblasti záležitostí Európskej únie medzi národnými parlamentmi, ako aj v rozhodnosti Konferencie hovorcov parlamentov EÚ (EUSC) pri vytváraní dvoch nových foriem špecializovaných medziparlamentných konferencií.

Význam Konferencie hovorcov (EUSC) v posledných dvoch rokoch stúpol vzhľadom na úlohu, ktorú medziparlamentná spolupráca získala na základe článku 9 protokolu (č. 1) o úlohe národných parlamentov, pričom sa takto zároveň formovala budúcnosť vzťahov medzi parlamentmi. Konferencia EUSC dosiahla dohody pri vytváraní dvoch nových foriem medziparlamentnej kontroly v oblasti SZBP/SBOP po rozpustení parlamentného zhromaždenia Západoeurópskej únie (ZEÚ) a pri formovaní správy hospodárskych záležitostí v rokoch 2012 a 2013, ktorá sa stala protiváhou trendu medzivládnych rozhodnutí prijímaných medzi členskými štátmi. Prvé programy týchto nových medziparlamentných konferencií viedli k možnosti väčšej miery parlamentnej kontroly a demokratizácie. Táto nová „druhá generácia“ medziparlamentných fór (okrem konferencie COSAC alebo samotnej konferencie EUSC) spája odborníkov v určitých oblastiach. Keďže teraz sa o veciach, o ktorých sa predtým rozhodovalo v noci za zatvorenými dverami, diskutuje bez zakrývania a verejne, tento druh fór môže prispieť k rozvoju európskej verejnej sféry pre politické diskusie. Bez ohľadu na kompetencie EP treba ešte počkať, či tieto medziparlamentné konferencie môžu vytvoriť trend väčšej demokratickej zodpovednosti a parlamentnej kontroly politik EÚ.

V týchto nových súvislostiach konferencia COSAC, ktorá na schôdzi vo Vilniuse v roku 2013 oslávila svoje 50. výročie, prechádza ťažším obdobím. Sčasti je to dôsledkom jej zloženia – keďže ju tvoria najmä všestranné osoby z výborov pre záležitosti EÚ – a sčasti je to pre jej inštitucionalizovaný charakter a prísny rokovací poriadok. Konferencia COSAC sa namiesto poskytovania dostatočného priestoru na medziparlamentné výmeny názorov a rozpravy, čo je jej štatutárnym účelom, sa stala skôr fórom, kde vnútroštátni a európski

predstavitelia výkonnej moci prednášajú svoje názory na poslancov. Premiéri, ministri, členovia Európskej komisie a iní zástupcovia výkonnej moci teraz tvoria takmer dve tretiny hovorcov. Poslanci uvádzajúci rozpravy na druhej strane tvoria približne len 16 % hlavných rečníkov, a sú teda skôr výnimkou. Aspoň pri posledných príležitostiach sa delegácii EP podarilo presvedčiť predsedajúcu trojku konferencie COSAC, aby sa rozpráv zúčastnili a informácie poskytl aj niektorí poslanci EP, ktorí sú odborníkmi na dané oblasti. Viedlo to k intenzívnym medziparlamentným rozpravám, čím sa tiež ukázalo, čo by sa pri troche vôle dalo dosiahnuť.

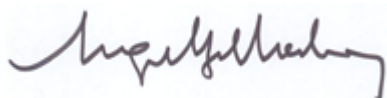
Zavedenie ustanovení v protokole č. 2 k Lisabonskej zmluve o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality prispelo k zvýšeniu informovanosti národných parlamentov o návrhoch právnych predpisov EÚ už v ich úvodnej etape. Zmeny vnútorných pravidiel, ktoré uskutočnili parlamenty/snemovne, aby dokázali ťažiť z tohto „mechanizmu včasného varovania“, však boli odlišné a priniesli rôzne výsledky. Malý počet tzv. žltých kariet“, konkrétne len dve, keď národné parlamenty vyvolali postup povinného preskúmania umožnený protokolom č. 2, ukázal, že národné parlamenty neblokovali návrhy právnych predpisov EÚ. Práve naopak, vysoký počet príspevkov od národných parlamentov zaoberajúcich sa obsahom návrhov legislatívnych aktov v porovnaní s relatívne nízkym počtom odôvodnených stanovísk, v ktorých vyjadrili obavy z neuplatňovania zásady subsidiarity (pomer bol približne 4,5 k 1), poukazuje na čoraz väčší záujem o aktívne prispievanie k politickej diskusii na úrovni EÚ.

Zatiaľ čo sa na medziparlamentných schôdzach výborov v posledných rokoch zaoberalo dokumentmi v úvodnej legislatívnej etape (najmä dokumentmi súvisiacimi s prijímaním viacročného finančného rámca a významných reforiem politík EÚ, ako napríklad regionálnej politiky, poľnohospodárskej a rybárskej politiky, a viacročných programov výdavkov), v roku 2013 sa obmedzilo ich využívanie na dialóg pred legislatívnymi riešeniami s národnými parlamentmi, čo je tiež výsledkom zníženia počtu príslušných návrhov Komisie. Európsky parlament sa však aktívne nezúčastňuje na politickom dialógu pred prijímaním legislatívnych návrhov medzi Komisiou a národnými parlamentmi (tzv. Barrosova iniciatíva) a systematicky ho nesleduje. Celkovo sa od nadobudnutia účinnosti Lisabonskej zmluvy zvýšil počet schôdzí odborníkov, keď sa v rokoch 2010 až 2014 uskutočnilo aspoň 58 medziparlamentných schôdzí výborov a tiež šesť spoločných parlamentných schôdzí a päť spoločných schôdzí výborov. Medziparlamentné schôdze výborov sa postupne stali bežným druhom schôdzí výborov s národnými parlamentmi, čo však nijako nebránilo iným typom stretnutí, ako sú napríklad pozvania do predsedníctiev výborov alebo stále pozvania do národných parlamentov. Ďalej sa bude preskúmať možnosť používania videokonferencií, pričom technické možnosti teraz rieši EP a niektoré národné parlamenty, keďže táto forma by umožnila ešte viac schôdzí, pri ktorých je potrebná osobitná výmena názorov medzi odborníkmi, napríklad medzi spravodajcami.

Okrem predstavenia faktov a čísel v tejto správe prezentujeme aj niekoľko trendov v oblasti medziparlamentných vzťahov, ktoré sa rozvinuli za posledné roky, a to posilnenie formálneho zapojenia národných parlamentov do inštitucionálnej štruktúry EÚ, rozvoj ďalších inštitucionalizovaných foriem odvetvovej spolupráce medzi Európskym parlamentom a národnými parlamentmi a potrebu popremýšľať o úlohe a charaktere konferencie COSAC ako fóra pre medziparlamentné výmeny názorov. Ďalej je tu trend menších schôdzí, na ktorých sa zaoberá rozsiahlymi politickými otázkami, ale ktoré majú obmedzený priamy dosah na pokračujúcu parlamentnú činnosť, čo sa zase prejavuje v trende smerujúcom k špecializovaným schôdziam o konkrétnych politikách alebo návrhoch právnych predpisov. A

napokon je tu vytvorenie pružných modelov schôdzí na mieru, ktoré sú technicky podporované využívaním videokonferencií.

EP bude v novom legislatívnom období čeliť novým výzvam v oblasti medziparlamentnej spolupráce, ktoré vyplývajú z ďalšieho sprísňovania hospodárskych podmienok, rozširujúcej sa medzinárodnej hospodárskej súťaže, geostrategickej a politickej premenlivosti a zreteľnej apatickosti a rozčarovania občanov zo súčasného procesu európskej integrácie. Najmä čo sa týka posledne spomínanej problematiky, môže parlamentná spolupráca pomôcť pri znovuoživení európskeho projektu. Demokraciu nemožno zaviesť zhora. Môže sa rozvíjať len vtedy, keď sa budú občania zúčastňovať na procese a keď budú všetky inštitúcie – na všetkých úrovniach – účinne a jednotne uplatňovať svoje práva a zodpovednosti. Z tohto jednoznačne vyplýva zásada, že parlamentná kontrola a zodpovednosť sa musia vykonávať na tej úrovni, na ktorej sa prijímajú rozhodnutia. Nikdy sa nedá zabrániť napätiu a rozdielnym názorom. Najviac však záleží na vôli konštruktívne spolupracovať na prekonaní týchto rozdielov a na riadení politik Európskej únie a jej členských štátov smerom k zakladajúcim zásadám Únie a jej základným cieľom, ako sa uvádzajú v článkoch 2 a 3 ZEÚ.

Miguel Ángel Martínez
podpredseda

Othmar Karas
podpredseda

1. Úvod

Po tretíkrát od nadobudnutia účinnosti Lisabonskej zmluvy predkladáme výročnú správu o vývoji spolupráce medzi Európskym parlamentom a národnými parlamentmi. Na rozdiel od predošlých správ sa výročná správa za obdobie 2013/2014 nesústreďuje len na vývoj za toto obdobie. Poukazuje tiež na dlhodobejšie trendy a vyhliadky medziparlamentnej spolupráce. Blíži sa koniec tohto legislatívneho obdobia a zároveň sú to štyri roky, odkedy sa zaviedli nové ustanovenia Lisabonskej zmluvy o medziparlamentnej spolupráci a úlohe národných parlamentov. Nastal teda čas analyzovať pokrok pri vykonávaní novej zmluvy. Preto sme do tejto správy pridali poslednú kapitolu o trendoch medziparlamentných vzťahov v období rokov 2009 až 2014.

2. Kľúčový vývoj a trendy medziparlamentnej spolupráce

2.1 Medziparlamentná konferencia o správe hospodárskych záležitostí EÚ

Posledný vývoj v oblasti európskej správy hospodárskych záležitostí vrátane prijatia medzivládnej Zmluvy o stabilite, koordinácii a správe (TSCG/ tzv. fiškálna zmluva) a niekoľkých legislatívnych opatrení (tzv. balík šiestich legislatívnych aktov a balík dvoch legislatívnych aktov) v reakcii na hospodársku a finančnú krízu značne zmenil európsku správu. Tento vývoj zároveň otvoril mnoho otázok, najmä čo sa týka demokratickej legitimitnosti a zodpovednosti. Zatiaľ čo sa tieto základné zásady musia zaručiť na úrovni, na ktorej sa prijímajú a vykonávajú rozhodnutia, Európsky parlament dlhodobo zastáva názor, že v tomto smere musí zohrávať kľúčovú doplnkovú úlohu medziparlamentná spolupráca¹. Na základe iniciatívy výborov EP angažovaných v oblasti správy hospodárskych záležitostí, konkrétne Výboru pre hospodárske a menové veci (ECON), Výboru pre rozpočet (BUDG) a Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci (EMPL), a s podporou Konferencie hovorcov EÚ pre takúto schôdzu EP vo februári 2012 úspešne zorganizoval medziparlamentnú konferenciu o európskom semestri pre koordináciu hospodárskych politík.

O rok neskôr v januári 2013 sa schôdza rozvinula ďalej a premenovala sa na *Európsky parlamentný týždeň venovaný európskemu semestru pre koordináciu hospodárskych politík*. Tri medziparlamentné schôdze výborov organizované v rámci tohto týždňa boli najúspešnejšími schôdzami z hľadiska počtu návštevníkov, keď sa ich zúčastnilo celkovo 100 poslancov z 33 parlamentných snemovní (z 26 členských štátov) a približne 70 zúčastňujúcich sa poslancov EP. Rozhovory sa zameriavali na európsky semester, demokraciu a subsidiaritu, vplyv európskeho semestra na úsporné opatrenia a vyhliadky rastu, boj proti nezamestnanosti mladých ľudí, sociálny dosah makroekonomických ozdravných programov v členských štátoch s finančnými ťažkosťami, ako aj na úlohu rozpočtu EÚ pri podpore dosahovania cieľov európskeho semestra v členských štátoch.

Predseda EP Schulz v liste adresovanom hovorcami všetkých národných parlamentov po tejto udalosti zdôraznil, že rozpravy umožnili účastníkom diskutovať vo veľmi konštruktívnej atmosfére a v duchu skutočnej spolupráce o rôznych prioritách a politikách v rámci semestra a vzájomne sa poučiť zo skúseností pri zlepšovaní a realizácii, čím sa posilňuje demokratický rozmer európskeho semestra na vnútroštátnej aj európskej úrovni.

¹ Pozri uznesenie Európskeho parlamentu z 1. decembra 2011 k európskemu semestru pre koordináciu hospodárskych politík, preambula, ods. E, F a J.

V ustanoveniach fiškálnej dohody sa ďalej predpokladá organizácia medziparlamentnej konferencie s cieľom diskutovať o rozpočtových politikách a iných otázkach patriacich do pôsobnosti [tejto] zmluvy². Počas Konferencie hovorcov v Nikózii v apríli 2013 sa dosiahla dohoda o vykonávaní ustanovení článku 13 Zmluvy o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii. Otvárajú sa tým možnosti parlamentného dohľadu prostredníctvom intenzívnejšej medziparlamentnej spolupráce v rámci správy hospodárskych záležitostí. Každoročne na jeseň zorganizuje parlament členského štátu predsedajúceho Rade vo svojich priestoroch jednu konferenciu. Druhú konferenciu zorganizuje spoločne EP a parlament členského štátu predsedajúceho Rade každý rok v priestoroch EP v Bruseli.

V súlade s touto dohodou sa prvá konferencia podľa článku 13 konala vo Vilniuse v dňoch 16. a 17. októbra 2013. Poslanci diskutovali o širokom spektre tém súvisiacich so správou hospodárskych záležitostí EÚ, ako je rámec správy hospodárskych záležitostí po kríze, banková únia a finančná integrácia v EÚ, rozpočtová konsolidácia a štrukturálne reformy v Európe.

Druhú konferenciu o správe hospodárskych záležitostí spoločne organizovali EP a grécky parlament v dňoch 20. až 22. januára 2014 v priestoroch EP v Bruseli. Táto konferencia prilákala rekordný počet účastníkov. Tohto trojdňového podujatia sa zúčastnilo približne 150 poslancov národných parlamentov, 60 poslancov Európskeho parlamentu a ďalších 100 úradníkov z národných parlamentov. Mali tak príležitosť diskutovať o témach počnúc *zvýšeným fiškálnym dohľadom v EMÚ až po demokratickú legitimitosť programov makroekonomických úprav*. Podobne ako počas predošlých rokov konferencia kombinovala mnoho plenárnych schôdzí s paralelnými schôdzami Výboru pre hospodárske a menové veci, Výboru pre rozpočet a Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci. Za zmienku stojí, že v oficiálnom kalendári EP na rok 2014 sa ako novinka zaviedol konkrétny týždeň označený ako Európsky parlamentný týždeň, počas ktorého sa má konať toto podujatie. Ďalšia konferencia podľa článku 13 Zmluvy o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii sa má konať na jeseň 2014 v Ríme.

2.2 Žltá karta pre návrh na zriadenie Európskej prokuratúry (návrh Európskej prokuratúry)

Lisabonská zmluva sa často označuje ako zmluva parlamentov, najmä preto, že jej protokol č. 2 poskytuje národným parlamentom právo kontrolovať, či sa v návrhoch právnych predpisov EÚ dodržiava zásada subsidiarity. V roku 2012 po prvýkrát od nadobudnutia účinnosti Lisabonskej zmluvy spustil návrh Komisie tzv. postup žltej karty, t. j. povinné preskúmanie vydávajúcou inštitúciou. Komisia sa v septembri 2012 rozhodla stiahnuť svoj návrh Monti II, aj keď nie z dôvodu rozporu so zásadou subsidiarity, ale preto, lebo dospela k záveru, že pravdepodobne nedosiahne potrebnú politickú podporu v EP a Rade, ktorá by umožnila jeho prijatie.

² Článok 13 Zmluvy o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii.

V roku 2013 sa po druhýkrát využil postup povinného preskúmania (žltá karta). K návrhu nariadenia Rady o zriadení Európskej prokuratúry bolo prijatých 13 odôvodnených stanovísk od národných parlamentov/snemovní³.

V odôvodnených stanoviskách bolo predložených mnoho námietok k návrhu vrátane toho, že Komisia nedodržala rozhodujúce procesné požiadavky, t. j. nezahrnula do svojej dôvodovej správy podrobné vyhlásenie, neodôvodnila dostatočne pridanú hodnotu zriadenia Európskej prokuratúry v porovnaní s výkonnosťou justičných systémov členských štátov. Bol tiež uvádzaný názor, že „nadmárodným modelom“ Európskej prokuratúry by sa neprimerane obmedzila existujúca zvrchovanosť členských štátov v oblasti trestného práva, či to, že prioritou by mala byť v posilnení existujúcich foriem spolupráce, ako je úrad OLAF, alebo že by sa mali zaviesť preventívne opatrenia pri využívaní fondov EÚ.

Komisia do jedného mesiaca poskytla analýzu odôvodnených stanovísk⁴. V každom prípade dospela k záveru, že jej návrh je v súlade so zásadou subsidiarity. Celkovo teda Komisia potvrdila, že stiahnutie ani zmena návrhu neboli potrebné a že návrh by sa mal zachovať. Dodala však, že počas legislatívneho procesu vezme odôvodnené stanoviská do úvahy. Európsky parlament nedávno prijal v prvom čítaní svoje stanovisko na základe správy Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci⁵.

2.3 Prehĺbenie medziparlamentnej spolupráce v rámci spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky (SBOP)

Na základe záverov Konferencie hovorcov EÚ vo Varšave v roku 2012 sa v cyperskom Paphose konala prvá medziparlamentná konferencia pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku (SZBP) a spoločnú bezpečnostnú a obrannú politiku (SBOP). Rozhodovalo sa na nej o pracovných metódach pre budúce schôdze, napr. o veľkosti delegácií, pridružení EP k organizácii schôdzí a ich frekvencii.

V roku 2013 sa konali druhá a tretia konferencia o SZBP/SBOP. V Dubline ju v dňoch 24. a 25. marca organizovali írské snemovne *Houses of the Oireachtas*, pričom sa zameriavala na prevenciu konfliktov, komplexný prístup k Africkému rohu a k blízkovýchodnému mierovému procesu. V dňoch 4. až 6. septembra organizoval konferenciu litovský parlament *Seimas* a zameriavala sa na Východné partnerstvo, zasadnutie Európskej rady v decembri 2013 týkajúce sa obrany a Sýrie.

Počas prípravy na obe konferencie Európsky parlament úzko spolupracoval s parlamentom predsedajúcej krajiny pri organizácii konferencie (program a pozvaní rečníci), prispieval k vypracovaniu záverov a tiež spolupracoval na revízii aktuálneho rokovacieho poriadku.

³ COM(2013) 534. Odôvodnené stanoviská predstavovali 18 z celkovo 56 hlasov, čím sa prekročila hranica potrebná na to, aby návrh legislatívnych aktov patril do pôsobnosti priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (na základe článku 76 ZFEÚ).

⁴ COM(2013) 851, oznámenie z 27. novembra 2013.

⁵ Stanovisko Európskeho parlamentu prijaté v prvom čítaní 25. februára 2014 s dohľadom na prijatie nariadenia (EÚ) č. .../2014 Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa viacero právnych aktov v oblasti spravodlivosti odkazujúcich na použitie regulačného postupu s kontrolou prispôbuje článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie; P7_TC1-COD(2013)0220.

V súlade s rozhodnutím Konferencie hovorcov EÚ a závermi prvej medziparlamentnej konferencie vykonáva v súčasnosti kontrolný výbor *ad hoc* úvodnú revíziu praktických opatrení týkajúcich sa týchto konferencií s cieľom predložiť návrhy na zväzovanie počas Konferencii hovorcov, ktorá sa bude konať v Ríme na jar roku 2015. Hlavnou myšlienkou týchto odporúčaní je pracovať na zlepšení konferencie na základe jej aktuálneho rokovacieho poriadku, napríklad zabezpečiť cielenejšie debaty, rozvíjať paralelné semináre a dospievať ku kratším operatívnym záverom. Diskutuje sa stále aj o návrhoch smerujúcich k tomu, aby sa konferencia premenila na plnoprávne parlamentné zhromaždenie. V súlade so závermi Konferencie predsedov EÚ zo Štokholmu v roku 2010 Európsky parlament nepodporuje takéto zmeny.

2.4 Parlamenta EÚ v globálnej správe

Počas posledných desaťročí vlády vytvorili skutočne veľa medzinárodných organizácií a neformálnych zoskupení. V mnohých z týchto orgánov vlády alebo ich zástupcovia prijímajú rozhodnutia alebo politické smerovania, ktoré ovplyvňujú životy ľudí na celom svete. Globálne riadenie sa však nesmie ponechať na vlády alebo samotných diplomatov. Musia sa doň zapájať občania a ich volení zástupcovia. V tomto procese musia zohrávať svoju úlohu poslanci. V poslednom období sa síce dosiahol pokrok a mnohé z týchto organizácií už majú istý druh parlamentného rozmeru, súčasná situácia však stále ani zďaleka nie je uspokojivá.

Práve preto podpredsedovia Európskeho parlamentu zodpovední za vzťahy s národnými parlamentmi Miguel Angel Martínez a Othmar Karas zorganizovali parlamentné fórum o parlamentoch EÚ v globálnej správe. Toto podujatie sa konalo 18. februára 2014 v priestoroch Európskeho parlamentu v Bruseli. Zúčastnilo sa ho 28 poslancov národných parlamentov zo 16 parlamentných snemovní v 14 krajinách, 8 poslancov Európskeho parlamentu, zástupcovia inštitúcií EÚ, medzinárodných a mimovládnych organizácií.

Počas živej diskusie účastníci konferencie hovorili o úlohe parlamentov a demokracie v období „globálnej domácej politiky“, o činnostiach parlamentov Európy v nadnárodných organizáciách a na medzinárodných fórach a predstavili celosvetové iniciatívy a siete, ktoré spájajú poslancov pracujúcich na rovnakých témach⁶.

3. Inštitucionálna parlamentná spolupráca

3.1 Konferencia parlamentných výborov pre európske záležitosti (COSAC)

V roku 2013 COSAC, Konferencia parlamentných výborov pre európske záležitosti, založená v Paríži v novembri 1989, oslávila vo Vilniuse svoje 50. plenárne zasadnutie. Je jedinečnou v tom, že ide o jediné medziparlamentné fórum zakotvené v Lisabonskej zmluve (protokol č. 1). Pri vymedzení smerovania a práce konferencie COSAC zohráva vedúcu úlohu národný parlament členského štátu, ktorý je rotujúcim predsedajúcim štátom Rady. Podporuje ho predsednícka trojka, v ktorej je Európsky parlament stálym členom, a môže sa opierať o organizačnú podporu malého sekretariátu v EP vedeného úradníkom podporovaným národným parlamentom (tzv. stály člen).

⁶ Všetky dokumenty zo schôdze a východiskové informácie sú dostupné na webovej stránke konferencie <http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/pid/1983>.

V roku 2013 sa posilnil trend smerujúci ku konsenzuálnejšiemu riešeniu, ktoré sa zaviedlo počas poľského predsedníctva konferencie COSAC v roku 2011. Počas írského a litovského predsedníctva Európsky parlament významne prispel k práci konferencie COSAC. Na dvoch plenárnych schôdzach v Dubline a Vilniuse zohrali aktívnu úlohu niekoľkí poslanci Európskeho parlamentu. Írske snemovne *Oireachtas* a litovský parlament *Seimas* pozvali štyroch poslancov Európskeho parlamentu, aby na 49. a 50. plenárnom zasadnutí konferencie COSAC vystúpili ako hlavní rečníci, a jedného poslanca EP, aby ako prvý odpovedal. Ich prejavy a odpovede na otázky od pléna prispeli k vytvoreniu skutočne európskej a medziparlamentnej rozpravy na témy, ako sú rozvojová politika, európske voľby 2014, demokratická legitímnosť v EÚ, vykonávanie stratégie Európa 2020 a politika rozširovania a susedstva. V delegácii EP do Dublinu a Vilnius navyše boli prítomní aj poslanci z niekoľkých výborov EP, čo umožnilo poslancom EP špecializujúcim sa na danú tému programu účinne prispievať.

S uspokojením tiež možno poznamenať, že ostatné parlamenty sa vážne zapojili do diskusií a prispeli k živej atmosfére rozpráv na konferencii COSAC. Vďaka kľúčovým rečníkom z národných parlamentov a EP sa jasne rozvíjal medziparlamentný charakter diskusií na schôdzach konferencie COSAC. Pozvanie bývalého predsedu Európskeho parlamentu Pata Coxa do Vilnius, kde predložil dôrazné svedectvo o parlamentnej diplomacii Európskeho parlamentu, ktoré ilustroval aj svojou cestou do Ukrajiny, ešte viac rozšírilo túto medziparlamentnú výmenu.

Oba predsedajúce parlamenty sa úspešne pokúsili o inováciu a obnovenie formátu schôdzí konferencie COSAC *napríklad* aj zavedením panelových diskusií, vytvorením fóra pre mladých občanov zastupujúcich menšinové skupiny a plánovaním neformálnych zasadnutí v čase obeda (s dobrou návštevnosťou a čulými rozhovormi) o parlamentných postupoch počas selektívnej kontroly EÚ a o úlohe národných parlamentov pri formovaní a kontrole rozhodovania EÚ. Okrem bežnej schôdze konferencie COSAC, litovské predsedníctvo zorganizovalo aj sériu súvisiacich vedľajších podujatí, ako napríklad "parlamentné fórum pre Baltické more" alebo úplne prvé "ženské fórum konferencie COSAC", ktoré by sa v budúcnosti mohli ešte viac preskúmať.

Plenárnym schôdzam konferencie COSAC tradične predchádzajú schôdze hlavných politických skupín, ktorým predsedajú alebo spoločne predsedajú spolupredsedovia delegácie EP. Litovské predsedníctvo po prvýkrát požiadalo delegátov konferencie COSAC z národných parlamentov, aby pri registrácii uviedli aj svoju politickú príslušnosť, čo značne uľahčilo organizáciu stretnutí skupín a zvýšilo výrazne účasť. V zápisnici z 50. schôdze konferencie COSAC sa po prvýkrát uvádzala politická príslušnosť rečníkov, čo prispelo k politizácii konferencie COSAC.

Počas schôdzí konferencie COSAC a v polročných správach za rok 2013 vyšlo najavo, že mnohé národné parlamenty sú znechutené svojou nedostatočnou angažovanosťou v európskych záležitostiach vrátane ich právomocí na kontrolu svojich vlád. Tieto parlamenty vyvíjajú tlak na väčšie zapojenie do európskeho procesu rozhodovania, najmä do legislatívneho procesu, a to na základe zmien v zmluve alebo aj bez nich. V dôsledku toho musela delegácia EP zastupujúca európsku inštitúciu opäť trvať na tom, že treba dodržiavať zmluvy EÚ. Keď došlo na prijímanie príspevkov a záverov, musela tiež pripomenúť národným parlamentom, že aj Európsky parlament je členom konferencie COSAC, a že prijaté texty teda musia rešpektovať úlohu a privilégia EP ako inštitúcie Únie. Keď bol tento prístup neúspešný, delegácia EP sa musela dištancovať od prijatých rozhodnutí, pričom

poukázala na to, že odmieta „akýkoľvek výklad návrhov obsiahnutých v príspevku [...], ktorý by šiel nad rámec litery alebo charakteru zmlúv [...] a súčasnej rovnováhy medzi národnými a európskymi parlamentnými inštitúciami“.

3.2 Konferencia hovorcov parlamentov EÚ (EUSC)

EUSC je radiacim orgánom medziparlamentnej spolupráce a stretáva sa každoročne na jar v krajine, ktorá predsedala Rade EÚ počas druhého polroka predchádzajúceho roka. Konferencii EUSC predchádza prípravná schôdza generálnych tajomníkov zúčastnených krajín.⁷

Na Konferencii hovorcov EÚ, ktorá sa konala v Nikózii od 21. do 23. apríla 2013 s aktívnou účasťou predsedu Martina Schulza, sa dosiahla dohoda o možnostiach vykonávania článku 13 Zmluvy o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii (→ 2.1).

V rámci diskusie o úlohe národných parlamentov EÚ a Európskeho parlamentu pri posilňovaní demokracie a ľudských práv v tretích krajinách hovorcovia zdôraznili, že vzájomné partnerstvo a pomoc by mohli pomôcť pri zriadení fungujúcich parlamentov, pre ktoré by mal byť typický vzájomný a obojstranný rešpekt, rovnaké a efektívne zastupovanie, transparentnosť, zodpovednosť a účinnosť na vnútroštátnej aj medzinárodnej úrovni. Hovorcovia nabádali národné parlamenty a Európsky parlament, aby pokračovali vo svojich činnostiach v tejto oblasti, a to aj vrátane technickej pomoci, výmenných a partnerských programov.

Hovorcovia tiež diskutovali o tom, ako priblížiť občanov k Európskej únii, a dospeli k tomu, že parlamenty by mali rozvíjať rozpravy o európskych záležitostiach (na vnútroštátnej aj medziparlamentnej úrovni) a že súčasťou medziparlamentnej spolupráce by mala byť výmena informácií o tom, ako viac zvyšovať informovanosť občanov o ich právach a všeobecne o témach EÚ. Osobitne zdôraznili potrebu nabádať občanov, aby uplatnili svoje volebné práva a poukázali na potrebu zaistiť, aby občania dostatočne jasne vnímali význam rozhodnutí prijímaných na úrovni EÚ, ako aj vplyv na ich životy, čím by sa podporila účasť občanov na voľbách do Európskeho parlamentu.

Pokiaľ ide o to, čo by mohli parlamenty urobiť pre posilnenie sociálnej súdržnosti v časoch úsporných opatrení, hovorcovia zdôraznili, že parlamenty Európskej únie musia zaistiť, aby sa európsky semester vykonával demokraticky a transparentne a aby sa dodržiavala zásada demokratickej zodpovednosti. Parlamenty by sa ďalej mali úzko zapájať do formovania a vykonávania rámca pre silnejšie hospodárske a sociálne reformy na vnútroštátnej úrovni.

Hovorcovia tiež privítali zvýšené úsilie a prostriedky na podporu systému IPEX (→ 6.1) ako hlavného nástroja technickej podpory na výmenu informácií medzi parlamentmi EÚ a európskymi inštitúciami o otázkach súvisiacich s EÚ. Podporili návrh, že systém IPEX by mal popri existujúcej webovej stránke pre Konferenciu hovorcov obsahovať aj dokumenty na ďalšie medziparlamentné konferencie (→ 2.1 a 2.3).

⁷ Všetky dokumenty týkajúce sa konferencie EUSC a prípravných schôdzí generálnych tajomníkov sú k dispozícii na webovej stránke IPEX www.ipex.eu.

3.3. Vzťahy s Parlamentným zhromaždením Rady Európy (PZ RE)

Dohodou medzi Európskym parlamentom a Parlamentným zhromaždením Rady Európy podpísaná v roku 2007 sa obe tieto inštitúcie zaväzujú snažiť sa o lepšiu spoluprácu a koordináciu činností. V súlade s tým obe inštitúcie zmenili svoje rokovacie poriadky a osobitný dôraz položili na účinné pracovné vzťahy medzi príslušnými výbormi na oboch stranách. Takisto sa konajú pravidelné výmeny medzi Konferenciou predsedov EP a predsedajúcim výborom PZ RE s cieľom overiť stav vzťahov a oblasti na zlepšenie. Tzv. spoločný neformálny orgán zástupcov z výborov EP a z PZ RE sa dohodol na postupe účasti Európskeho parlamentu na nominácii sudcov do Európskeho súdu pre ľudské práva.

Pri rôznych príležitostiach sa však spomínalo, že charakter dohôd a vyhlásení sa do konkrétnych krokov premietal len veľmi zriedkavo. Najmä pri sledovaní ľudských práv vzniká riziko vytvárania paralelných štruktúr a paralelných noriem v týchto dvoch zhromaždeniach. Pristúpenie Európskej únie k Európskemu dohovoru o ľudských právach v konečnom dôsledku prináša veľkú príležitosť na prekonanie rizika hlbšieho zapadnutia do kontraproduktívnej súťaže.

Nezhody v rámci Rady ministrov EÚ ďalej oneskorili pristúpenie Európskej únie k Európskej dohode o ľudských právach. Je nádej, že sa to podarí dosiahnuť v roku 2014. Ak k tomu dôjde, bude to predstavovať príležitosť na užšiu spoluprácu medzi Európskym parlamentom a Radou Európy na politickej aj administratívnej úrovni. Na stretnutí Konferencie predsedov s predsedajúcim výborom politických skupín Parlamentného zhromaždenia 9. januára 2014 sa poukázalo na potrebu väčšej komplementarity a lepšej súčinnosti medzi týmito dvomi inštitúciami vo veciach spoločného záujmu. Predseda Schulz sa vo svojom prejave počas zimného zasadnutia Parlamentného zhromaždenia v roku 2014 vyslovil v prospech hlbšej a udržateľnej spolupráce najmä v oblasti pozorovania volieb.

4. Medziparlamentné schôdze

4.1 Medziparlamentné schôdze výborov – cielenejšie výmeny názorov medzi expertmi

V posledných rokoch sa vytvorila skupina troch hlavných formátov medziparlamentných schôdzí s cieľom vytvoriť fóra na výmenu informácií a názorov o zvolených témach. Medziparlamentné schôdze výborov sú schôdze, ktoré sa organizujú na základe iniciatívy jedného alebo viacerých výborov EP s pomocou Riaditeľstva pre vzťahy s národnými parlamentmi. Spájajú poslancov zo špecializovaných výborov EP a zodpovedajúcich výborov národných parlamentov. Tieto schôdze by sa nemali zamieňať so spoločnými schôdzami výborov ani spoločnými parlamentnými schôdzami, ktoré spoločne usporadúva Európsky parlament a parlament krajiny, ktorá predsedá Rade EÚ. Spoločné parlamentné schôdze sú schôdze o obsiahlych politických témach, zatiaľ čo spoločné schôdze výborov sú schôdze odvetvových výborov EP s výbormi národných parlamentov, pričom sa zaoberajú najmä politickými oblasťami, v ktorých má EÚ legislatívne právomoci v rámci bežného legislatívneho postupu.

V roku 2013 sa konalo 17 medziparlamentných schôdzí výborov a seminárov. Ide o vôbec najvyšší zaznamenaný počet medziparlamentných schôdzí výborov s účasťou 14 stálych a osobitných výborov EP. Na týchto schôdzach sa zúčastnilo 374 poslancov z národných parlamentov (plus 9 z krajín mimo EÚ) a 396 poslancov EP. Hovorilo sa o takých témach, ako sú *voľný pohyb občanov, európsky semester pre koordináciu hospodárskych politík* (pri

ktorej spojili sily tri najviac dotknuté výbory EP), *spoločné európske kúpne právo či budúcnosť európskej obrany*. Výbor pre priemysel, výskum a energetiku spoločne so svojim litovským náprotivkom usporiadal spoločnú schôdzu výborov na tému *vnútorný trh EÚ s energiou v 21. storočí*, jednou z najväčších priorit litovského predsedníctva. Tejto schôdze sa zúčastnilo 32 poslancov z národných parlamentov (a ďalší štyria z krajín mimo EÚ).

Okrem Týždňa Európskeho parlamentu (→ 2.1) bola z hľadiska účasti najúspešnejšou medziparlamentnou schôdzou výborov s účasťou Výboru pre právne veci a Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci na tému „Vytvorenie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti: aktuálna situácia v oblasti policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach“, ktorej sa zúčastnilo 35 poslancov z 21 národných parlamentov (26 snemovní) vrátane Chorvátska a Nórska. Úspech však nemožno merať len číslami, keďže niektoré zo schôdzí organizovaných v roku 2013 a podobne aj počas predošlých rokov sa úmyselne konali len ako schôdze predsedov, aby sa dalo diskutovať cielenejšie.

V porovnaní s rokom 2012 sa tematické zameranie medziparlamentných schôdzí výborov v roku 2013 presunulo od tém súvisiacich s legislatívnym programom výborov Parlamentu k širším otázkam, ako je *napríklad* otázka "využívania voľného pohybu občanmi", "politická súdržnosť v záujme rozvoja: možná spolupráca Európskeho parlamentu a národných parlamentov", "reakcia žien na krízu" a "budúcnosť európskej obrany". Pokračovali však aj schôdze o konkrétnych legislatívnych návrhoch (napr. o rodovej rovnováhe v správnych radách spoločností, o spoločnom európskom kúpnom práve, a o Europole).

V roku 2013 sa vytvorili nové funkcie medziparlamentných schôdzí výborov, napríklad schôdze o rovnocennom a účinnom uplatňovaní práva EÚ (v oblasti životného prostredia), o vykonávaní strategického rámca a akčného plánu EÚ (o ľudských právach a demokracii) a o parlamentnej kontrole výdavkov. Doplnkom medzivládneho rozhodovania za zatvorenými dverami sa stala verejná medziparlamentná diskusia o správe hospodárskych záležitostí, čím v roku 2013 (a 2014) pokračovala ďalšia nová funkcia. Ak by mal tento trend pokračovať, v budúcnosti by sa mohla rozvinúť nová forma medziparlamentnej arény – fórum pre parlamentnú kontrolu, skutočnú kontrolu toho, ako sa právo EÚ vykonáva v realite, a fórum na otvorenie tém na európskej úrovni, kde vlády prijímajú rozhodnutia v priebehu nočných jednaní.

Stručne: priestor na väčšiu demokratickú zodpovednosť a kontrolu.

4.2 Dvojstranné návštevy – flexibilný a efektívny plán

Dvojstranné návštevy ponúkajú príležitosť na neformálnejší a cielenejší rozhovor o iniciatíve navštevujúceho parlamentu/snemovne. Európsky parlament ponúka logistickú podporu tým, že poskytuje zasadacie miestnosti a prekladateľské služby, a kryje tiež náklady na pracovné obedy vo svojich priestoroch.

Dvojstranné návštevy boli v roku 2013 (ako aj v predošlých rokoch) značne časté, pričom najaktívnejší bol parlament Spojeného kráľovstva (obe snemovne). Potenciál dvojstranných návštev sa však pravdepodobne v plnej miere nevyčerpal, keďže len 19 parlamentných snemovní (vrátane Severskej rady) využilo tento dôležitý druh medziparlamentnej spolupráce. Je to o to prekvapujúcejšie, že na tomto type schôdzí majú poslanci národných parlamentov príležitosť určiť si vlastný program a viesť rozhovory s kľúčovými aktérmi v Európskom parlamente o veciach, ktoré ich zaujímajú. V roku 2013 sa uskutočnilo viac, konkrétne 13, dvojstranných návštev na úrovni úradníkov, pričom sedem snemovní túto

príležitosť využilo na účely vnútornej odbornej prípravy. Celkový prehľad 43 dvojstranných návštev v roku 2013, na ktorých sa zúčastnilo 124 poslancov a 167 zamestnancov národných parlamentov, je uvedený v prílohe III.

4.3 Videokonferencie: krok do budúcnosti

Videokonferencie ponúkajú mnoho príležitostí medziparlamentnej spolupráce. Počas posledných niekoľkých rokov útvary EÚ vyvinuli technické riešenie, ktoré umožňuje realizáciu videokonferencií s vynikajúcim obrazom a zvukom a preklad do niekoľkých jazykov.

Od roku 2013 sa táto technológia ponúka ako trvalá služba v Európskom parlamente, pričom jej oficiálne spustenie sprevádzalo niekoľko propagačných činností. V septembri 2013 mohli úradníci z národných parlamentov pre európske záležitosti na vlastnej koži zažiť možnosti tejto novej technológie počas viacjazyčnej videokonferencie naživo medzi EP v Bruseli, litovským parlamentom vo Vilniuse a portugalským parlamentom v Lisabone. Európsky parlament tiež ponúkol národným parlamentom možnosť pripojiť sa k jednej z jeho pravidelných medziparlamentných schôdzí prostredníctvom videokonferencie a o to isté sa pokúsi aj v budúcnosti vždy, keď to bude možné.

Z praktických dôvodov má tento nový systém stále určité obmedzenia, napríklad čo sa týka počtu zasadacích miestností EP vybavených touto technológiou, počtu prekladateľských kanálov dostupných pre zúčastnené strany alebo maximálneho počtu takýchto videokonferencií s prekladom, ktoré sa môžu v EP každý týždeň konať. Okrem toho treba poznamenať, že videokonferenciu s národným parlamentom možno uskutočniť len vtedy, keď vybavenie používané daným národným parlamentom spĺňa rovnaké technické normy ako systém EP. Skúsenosti poukazujú na to, že je dôležité najprv vykonať technické skúšky na administratívnej úrovni a až potom podrobnejšie plánovať videokonferenciu s národným parlamentom.

Na jeseň 2013 preto útvary EP spustili v národných parlamentoch technický prieskum, aby získali aktuálne údaje o ich videokonferenčnom vybavení. Začiatkom roku 2014 boli o výsledkoch informované všetky národné parlamenty, čo by malo uľahčiť organizáciu videokonferencií v budúcnosti.

5. „Mechanizmus včasného varovania“ – protokol č. 2 k Lisabonskej zmluve

Medzi najvýznamnejšie úspechy v právnej štruktúre EÚ za posledné roky patrí vykonávanie protokolu č. 2 k Lisabonskej zmluve. Protokolom sa národným parlamentom dáva právo kontrolovať návrhy legislatívnych aktov EÚ, ktoré nepatria do výlučnej pôsobnosti Európskej únie, a namietat proti ich prijatiu, ak sa domnievajú, že bola porušená zásada subsidiarity. V protokole sa vymedzuje postup povinného preskúmania legislatívneho návrhu zo strany vydávajúcej inštitúcie (zvyčajne je to Komisia), ak prijaté odôvodnené stanoviská prekročia stanovené hranice⁸. Predpokladajú sa dva postupy, hovorovo známe ako žltá a oranžová karta (pri oranžovej karte sú stanovené povinnosti prísnejšie).

⁸ Jedna tretina poslancov národných parlamentov hlasujúca proti návrhu alebo jedna štvrtina v prípade vecí patriacich do oblasti vnútra a spravodlivosti.

Tento tzv. mechanizmus včasného varovania priniesol zmeny pracovných metód Európskeho parlamentu vrátane úprav rokovacieho poriadku. Národné parlamenty zo svojej pozície využili príležitosť kontrolovať nielen aspekty súvisiace so zásadou subsidiarity, ale aj rôzne ďalšie otázky vrátane podstaty legislatívnych návrhov. Prejavilo sa to napríklad tým, že z 1 546 predložených prijatých od národných parlamentov od nadobudnutia účinnosti protokolu do konca decembra 2013 (k celkovo 439 legislatívnym aktom predloženým národným parlamentom na kontrolu) bolo len 276 tzv. odôvodnených stanovísk, t. j. predložených namietajúcich proti prijatiu legislatívneho aktu na základe domnelého porušenia zásady subsidiarity. Zostávajúcich 1 270 príspevkov sa týkalo ďalších tém.

Konkrétne v roku 2013 bolo odoslaných 87 odôvodnených stanovísk v súvislosti so 115 návrhmi legislatívnych aktov, ktoré boli predložené na parlamentnú kontrolu. Národné parlamenty poslali ďalších 226 príspevkov. Pre porovnanie možno uviesť 71 odôvodnených stanovísk a 221 príspevkov, ktoré boli predložené v roku 2012 v súvislosti so 79 návrhmi legislatívnych aktov, ktoré boli v pôsobnosti protokolu č. 2 v danom roku. Pri porovnaní týchto dvoch rokov sa teda dá zaznamenať mierne klesajúci trend v relatívnom porovnaní, aj keď v absolútnej hodnote je počet odôvodnených stanovísk aj príspevkov v roku 2013 vyšší ako v roku 2012.

6. Nástroje na výmenu informácií a budovanie sietí

6.1 Medziparlamentná výmena informácií o EÚ – IPEX

Platforma pre medziparlamentnú výmenu informácií o EÚ (IPEX) bola zriadená na odporúčanie Konferencie hovorcov EÚ v Ríme v roku 2000 a uvedená do činnosti na Konferencii hovorcov EÚ v Kodani v roku 2006. Odvtedy prispievajú národné parlamenty EÚ, Európsky parlament, ako aj kandidátske krajiny formou výmeny informácií súvisiacich so záležitosťami EÚ. Dňa 1. júla 2011 po nadobudnutí účinnosti Lisabonskej zmluvy v decembri 2009 bola spustená obnovená webová stránka, ktorá umožňuje reagovať na nové výzvy.

V priebehu roku 2013 boli vyvinuté nové funkcie systému IPEX: na stránke konferencie EUSC boli vytvorené dve nové podstránky umožňujúce archiváciu všetkých dokumentov súvisiacich s novými medziparlamentnými konferenciami zriadenými Konferenciou hovorcov EÚ na jej schôdzach vo Varšave v roku 2012 a v Nikózii v roku 2013.

Počas uplynulých dvoch rokov bol systém IPEX prispôbený tak, aby prijímal informácie prostredníctvom novej platformy Európskej komisie pre komunikáciu nazývanej eTrustEx. Táto nová platforma začala byť úplne funkčná koncom augusta 2013 a systém IPEX bol spoločne s národnými parlamentmi prvým príjemcom dokumentov posielaných Európskou komisiou prostredníctvom tohto nového a bezpečného komunikačného kanálu. V októbri 2013 Európska komisia vyhovelá požiadavke systému IPEX, aby prijímal aj všetky tie dokumenty, ktoré sa predtým posielali výlučne Rade. V dôsledku toho teraz dostáva tieto dokumenty priamo aj Európsky parlament. Do systému IPEX sa medzi zúčastnené parlamenty zahrnulo aj Chorvátsko, vďaka čomu sa chorvátčina stala 24. navigačným jazykom v čase pristúpenia tejto krajiny k EÚ, 1. júla 2013.

Keď sa vplyvom odôvodnených stanovísk národných parlamentov koncom októbra 2013 spustil druhý postup žltej karty, informácie o tom boli rýchlo známe aj vďaka včasnému odovzdávaniu odôvodnených stanovísk vydaných národnými parlamentmi do systému IPEX.

K jeho dobrému fungovaniu prispieva aj dostupnosť anglických prekladov príslušných dokumentov. Ide pritom o čoraz bežnejšiu funkciu.

V roku 2013 sa zvýšil počet noviniek, ktoré zverejňujú národné parlamenty, o podujatiach a témach súvisiacich so záležitosťami EÚ v časti tejto webovej stránky zvanej NOVINKY, čo prispelo k výmene informácií súvisiacich nielen s parlamentnou kontrolou.

6.2 Európske centrum pre parlamentný výskum a dokumentáciu – ECPRD

V roku 2013 centrum ECPRD prevádzkované spoločne Európskym parlamentom a Parlamentným zhromaždením Rady Európy zahŕňalo 65 parlamentných snemovní z 53 krajín a európskych inštitúcií (vrátane 41 parlamentov/snemoví v členských štátoch EÚ). 119 korešpondentov a ich zástupcov zastupuje svoje parlamenty v sieti a prispieva k hlavným činnostiam centra ECPRD, ktoré pozostávajú z intenzívnej výmeny informácií a osvedčených postupov.

Do siete bolo predložených 254 žiadostí, ktoré získali 6 328 odpovedí, čo je v oboch prípadoch menej ako v roku 2012. Tento pokles možno veľmi pravdepodobne vysvetliť tým, že sa konali voľby v inštitúcii odosielajúcej najviac žiadostí, nemeckom Spolkovom sneme (*Bundestag*), ktorý tak nepredložil zvyčajné množstvo žiadostí.

Európsky parlament odpovedal v 33 prípadoch, čo je menej ako ostatné parlamenty, keďže reaguje len na žiadosti týkajúce sa parlamentného konania a postupov. Čo je ešte dôležitejšie, Európsky parlament ťažil zo svojho členstva v sieti a v roku 2013 predložil osem žiadostí na podnet rôznych útvarov Parlamentu. Dve žiadosti sa vzťahovali na nadchádzajúce európske voľby a týkali sa konkrétnych otázok súvisiacich s ukončením mandátu poslancov EP. Ďalšou žiadosťou sa poskytli údaje o menách poslankýň v Európe, čím sa značne prispelo k organizácii každoročného samitu "Ženy v parlamentoch – globálne fórum (WIP) v roku 2013", ktorý sa konal v novembri 2013 v Európskom parlamente. Ďalšie žiadosti, napríklad jedna týkajúca sa cestovných kancelárií a ďalšia o vonkajších vzťahoch parlamentov, viedli k zhromaždeniu referenčných údajov pre prebiehajúce projekty v administratíve EP. Európsky parlament investoval znovu významnú sumu do zlepšenia a ďalšieho rozvoja webovej stránky centra ECPRD.

Výsledky a úspechy z uplynulých rokov poukazujú na to, že ECPRD je skutočne úspešným nástrojom medziparlamentnej spolupráce na úrovni administratívy parlamentov. Informácie dostupné prostredníctvom siete ťažko možno nájsť inde. Seminára ponúkajú priestor pre expertov v parlamente, pre ktorých by bolo bežne dosť náročné stretnúť sa so svojimi náprotivkami a podeliť si s nimi informácie o osvedčených postupoch. Model centra ECPRD slúži ako zdroj inšpirácie pre podobné projekty na svete, najmä v Afrike a v Latinskej Amerike.

7. Trendy medziparlamentných vzťahov v období rokov 2009 – 2014

Vývoj vzťahov medzi Európskym parlamentom a národnými parlamentmi sa za posledných päť rokov posúval vpred vďaka inštitucionálnym a právnym zmenám, ktoré priniesla Lisabonská zmluva, vrátane rozšírenia pôsobnosti Európskej únie a formoval sa v prostredí charakterizovanom medzinárodnou hospodárskou a menovou krízou. Najmä kríza urýchlila dôležitý nový právny a iný rozvoj na úrovni EÚ. Zároveň však vznikli závažné otázky týkajúce sa toho, do akej miery je zaručená ochrana zásad súvisiacich s parlamentarizmom,

ako napríklad zásad zodpovednosti a transparentnosti. Konkrétnejšie, nové mechanizmy vytvorené na úrovni EÚ na podnet výkonných orgánov (napríklad Európsky mechanizmus pre stabilitu – EMS) do značnej miery odsunuli úlohu parlamentov vrátane Európskeho parlamentu.

V tomto prostredí je často zjavné napätie medzi národnými parlamentmi a orgánmi EÚ, vrátane Európskeho parlamentu, keďže mnohé národné parlamenty (aj keď nie všetky) majú veľké obavy z vnímanej straty svojej tradičnej úlohy ako prejavu demokratickej vôle ľudí. V tomto nepriaznivom hospodárskom, sociálnom a politickom prostredí sa medziparlamentné vzťahy predsa len rozvíjali, aby bolo možné reagovať na staré a nové problémy, aby sa posilnila schopnosť každého parlamentu a aby všetci spoločne niesli zodpovednosť za opatrenia výkonnej moci, aby sa zvýšenie transparentnosti, podpora dialógu a používanie osvedčených postupov a aby sa hľadali cesty uzmierenia rozdielností. Možno identifikovať aspoň sedem trendov, ktoré sa rozoberajú nižšie.

Prvý trend sa týka posilneného formálneho zapojenia národných parlamentov do inštitucionálnej štruktúry EÚ. V článku 12 ZEÚ sa jasne uvádza, že národné parlamenty aktívne prispievajú k dobrému fungovaniu Únie. Táto zásada je zhmotnená v protokole č. 2 k Lisabonskej zmluve, ktorý dáva národným parlamentom právomoci kontrolovať návrhy právnych predpisov EÚ, nepatriace do výlučných kompetencií Únie. Napriek tomu, že tento protokol ponúkol národným parlamentom možnosť zapojiť sa do činností orgánov EÚ vo veciach nad rámec zásady subsidiarity⁹, sa nevyhol kritike. Kritici poukazujú najmä na to, že obdobie na parlamentnú kontrolu (osem týždňov), ktoré je stanovené protokolom, nie je dostačujúce a že odpovede Komisie boli príliš všeobecné a odoslané s veľkým oneskorením. Kritizuje sa aj to, že národné parlamenty zatiaľ na základe protokolu vyvolali len dva prípady povinného preskúmania (tzv. žltej karty).

Z toho by sa dalo usúdiť, že aj napriek úsiliu, či už konferencie COSAC, neformálnych schôdzí, alebo prostredníctvom intenzívnejšej neformálnej koordinácie cez zástupcov administratív v EP, sa zatiaľ národným parlamentom nepodarilo zriadiť vzájomné účinné formy spolupráce, pokiaľ ide o protokol č. 2. Nízky počet žltých kariet by sa však dal chápať aj ako dôkaz toho, že Európska komisia dôslednejšie dodržiava zásadu subsidiarity. Tretí možný spôsob výkladu nízkeho počtu žltých kariet je to, že všetky parlamenty nezastávajú rovnaký názor na navrhované legislatívne opatrenie. Jednoznačne treba spomenúť, že dokonca aj v rámci jedného parlamentu môžu jeho dve snemovne inak vnímať dodržiavanie zásady subsidiarity v danom návrhu. Európsky parlament doposiaľ zaujal najmä reflexívne stanovisko, keďže vykonávanie protokolu súvisí prvotne s Európskou komisiou, ktorá je zvyčajne vydávajúcou inštitúciou. Vo svojom uznesení zo 4. februára 2014 však Parlament konkrétne riešil problematiku subsidiarity a zopakoval hlavnú kritiku, ktorá odznela v súvislosti s fungovaním protokolu¹⁰.

Druhým trendom v oblasti medziparlamentných vzťahov za posledných päť rokov je to, že o medziparlamentných konferenciách sa rozhoduje na základe politickej dohody na

⁹ Potvrďuje to skutočnosť, že takmer 80 % písomných predložení národných parlamentov v súvislosti s návrhmi legislatívnych aktov patriacich do pôsobnosti protokolu č. 2 nespochybňuje ich platnosť z hľadiska zásady subsidiarity.

¹⁰ Uznesenie Európskeho parlamentu zo 4. februára 2014 o vhodnosti právnych predpisov EÚ a subsidiarite a proporcionality – 19. správa o lepšej tvorbe právnych predpisov za rok 2011 (2013/2077(INI)), body 21 – 30.

Konferencii hovorcov EÚ (EUSC). Ako zrejmy príklad možno uviesť Konferenciu pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku (SZBP) a spoločnú bezpečnostnú a obrannú politiku (SBOP), ktorá vznikla na Konferencii hovorcov EÚ na jej schôdzi vo Varšave v apríli 2012. Podľa pozorovateľov sa medziparlamentná konferencia o SZBP a SBOP stáva stabilnou medziparlamentnou platformou na kontrolu európskej zahraničnej, bezpečnostnej a obrannej politiky, pričom sa nemusia vytvárať nové štruktúry ani zhromaždenia. Pravidelne sa jej zúčastňuje viac ako 100 poslancov národných parlamentov a 16-členná delegácia poslancov EP a poskytuje jedinečnú príležitosť na medziparlamentnú rozpravu s vysokou predstaviteľkou Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku/podpredsedníčkou Európskej komisie o kľúčových témach zahraničnej politiky EÚ. V apríli 2013 v Nikózii dosiahla EUSC dohodu o zriadení a všeobecných zásadách upravujúcich organizáciu konferencie na základe článku 13 Zmluvy o stabilite, koordinácii a správe. V oboch prípadoch medzinárodné fóra zriadené s pomocou EUSC odrážajú na jednej strane rozšírené činnosti na úrovni EÚ v oblastiach, ktoré sa tradične upravujú na domácej úrovni, a na druhej strane záujem parlamentov zapájať sa do uplatňovania zodpovednosti a kontroly v súvislosti s týmito činnosťami, ktoré všeobecne realizuje výkonná moc.

Tretí trend sa týka toho, aby medziparlamentné možnosti spolupráce stanovovali zmluvy. Zrejmy dôkazom je začlenenie článku 88 ZFEÚ o kontrole Europolu. Je to v rozpore s bežnou situáciou, keď sa medziparlamentné schôdze do veľkej miery organizovali mimo pôsobnosti právnej úpravy s výnimkou konferencie COSAC, ktorá sa vymedzuje v článku 10 protokolu č. 1 k zmluve. Treba tiež spomenúť, že týmito formami medziparlamentnej spolupráce sa prijíma stálejšia a pravidelná štruktúra a často vnika potreba diskusií medzi rôznymi parlamentmi o ich pôsobnosti a možnostiach. Prijatie nariadenia o parlamentnej kontrole Europolu sa konkrétne špecifikovaná v článku 88 ZFEÚ v súlade s riadnym legislatívnym postupom. Na Konferencii hovorcov EÚ v Štokholme v roku 2010 a na konferencii v Bruseli v roku 2011 sa hovorcovia zhodli na potrebe kontroly Europolu, ktorú by mal vykonávať medziparlamentný orgán, v rámci ktorého by sa pravidelne stretávali predstavitelia národných parlamentov a Európskeho parlamentu. Následne bol Výbor EP pre občianske slobody (LIBE) poverený organizáciou pravidelných stretnutí o Europole s príslušnými výbormi národných parlamentov. V súlade s tým výbor LIBE od roku 2010 organizuje každoročné medziparlamentné schôdze výborov. Posledná sa konala 14. novembra 2013 o ustanoveniach týkajúcich sa parlamentnej kontroly činností Europolu. O tejto otázke, ako aj o ostatných ustanoveniach návrhu o Europole sa momentálne rokujú medzi Parlamentom a Radou po tom, čo Parlament 25. februára 2014 prijal svoje stanovisko v prvom čítaní. Kým sa čaká na dohodu s Radou, treba poznamenať, že ide o prvú oblasť, v ktorej bude medziparlamentná spolupráca upravovaná právnymi predpismi EÚ. Dôrazná angažovanosť konferencie EUSC v týchto oblastiach tiež poukazuje na to, že tento orgán bude naďalej dôležitým fórom na rozpravy o takých témach, ako sú demokratická zodpovednosť a správa, a hnacou silou budúceho vývoja v oblasti medziparlamentných vzťahov. Počas svojej schôdze v apríli 2014 vo Vilniuse sa konferencia EUSC znovu zaoberala spoluprácou parlamentov v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, čo dokazuje vôľu tejto konferencie zapájať sa do parlamentnej kontroly Europolu a hodnotenia činností Eurojustu.

Štvrtý trend sa týka klesajúceho významu niektorých foriem medziparlamentnej spolupráce. Výrazne sa znížil najmä počet spoločných parlamentných schôdzí a spoločných schôdzí výborov až tak, že od roku 2012 sa neuskutočnili žiadne spoločné parlamentné schôdze (predtým to boli dve schôdze ročne). Tento trend sčasti ilustruje určité organizačné ťažkosti, ktoré znižujú vôľu organizovať takéto schôdze, a sčasti to – najmä pokiaľ ide o spoločné

parlamentné schôdze –, že majú obmedzený priamy dosah na pokračujúcu parlamentnú činnosť a že sú vhodné skôr na všeobecnejšie diskusie¹¹.

Piatym a značne súvisiacim trend je potreba zváženia budúcnosti niektorých existujúcich fór medziparlamentných vzťahov. V tejto súvislosti možno ako zjavný príklad uviesť orgán COSAC. Na jeseň 2013 sa uskutočnila jubilejná 50. polročná schôdza konferencie COSAC. Keďže zákonnou úlohou konferencie COSAC je byť orgánom na výmenu informácií a najlepších postupov medzi parlamentmi Európskej únie, najmä pokiaľ ide o praktické aspekty parlamentnej kontroly¹², diskusiám na schôdzach konferencie COSAC za posledných päť rokov dominovali poslanci vnútroštátnych a európskych výkonných orgánov. Tvorili približne 60 % hlavných rečníkov. V porovnaní s tým, len necelých 30 % rečníkov bolo z parlamentnej sféry¹³. Na všetkých deviatich schôdzach konferencie COSAC počnúc švédskym predsedníctvom (2009) až po litovské predsedníctvo (2013) malo len 16 % rozpráv čisto medziparlamentný charakter, zatiaľ čo v 63 % rozpráv pochádzali vybraní kľúčoví rečníci len z oblasti výkonnej moci (európskej alebo vnútroštátnej) bez zapojenia sa poslancov parlamentu. Preto sa vynára otázka, či jadrom aktuálnych rokovaní konferencie COSAC je aj naďalej výmena informácií a najlepších postupov medzi parlamentmi, ktorú tak podporuje Európsky parlament. Zdá sa však, že pre mnohé národné parlamenty je dialóg s výkonnými predstaviteľmi Európskej únie podstatnou súčasťou činnosti konferencie COSAC.

Účasť poslancov EP zo špecializovaných výborov na konferencii COSAC nevyriešila základný problém spočívajúci v jej zakladajúcom zložení ako konferencie členov parlamentných výborov pre záležitosti EÚ so všeobecným prístupom, ktorí vo svojich príspevkoch kladú dôraz skôr na inštitucionálne veci ako na (jednotlivé, špecializované) politiky. Rovnako sa dá poznamenať, že diskusie medzi poslancami EP a poslancami národných parlamentov o konkrétnych politických oblastiach sa konajú zvyčajne mimo rámca konferencie COSAC. Vzhľadom na uvedené si možno povšimnúť trend, že zámer vytvárať medziparlamentný priestor na diskusie, minimálne o dôležitých konkrétnych oblastiach legislatívnych opatrení, sa v súčasnosti uskutočňuje skôr v rámci samostatných špecializovaných fór a nie prostredníctvom konferencie COSAC.

Šiesty trend spočíva v tom, že v rozpore s dvomi predošlými trendmi získavajú niektoré ďalšie formy spolupráce význam a rastie tiež počet ich účastníkov. Najmä v súlade s odporúčaniami riadiacich výborov EP pre vzťahy s národnými parlamentmi sa stabilne zvyšuje počet medziparlamentných schôdzí výborov¹⁴. Celkovo sa od roku 2009 uskutočnilo približne 60 takýchto schôdzí a hovorilo sa o naozaj mnohých témach. Rovnako v súlade s odporúčaniami riadiacej skupiny teraz výbory analyzujú predpokladanú medziparlamentnú

¹¹ Možno pripomenúť, že spoločné parlamentné schôdze boli zriadené v dôsledku zamietnutia návrhu európskej ústavy ako prostriedok na oživenie diskusie o európskej integrácii.

¹² Rokovací poriadok konferencie COSAC, článok 5 ods. 2.

¹³ 21 členov Európskej komisie vrátane predsedu Barrosa (dvakrát) a podpredsedu Šefčoviča (10-krát), predseda Európskej rady Herman Van Rompuy (raz), vysoký predstaviteľ pre Bosnu a Hercegovinu (raz), úradníci EÚ (dvaja), ako aj šesť premiérov, 18 národných ministrov a jeden národný úradník; 10 aktívnych poslancov EP a dvaja bývalí predsedovia EP, ako aj 11 aktívnych poslancov národných parlamentov. Zvyšok rečníkov tvorili traja mladí občania, päť zástupcov z univerzít, inštitútov, nadácií a dvaja zástupcovia podnikateľského prostredia (spolu 10 rečníkov; 12 %).

¹⁴ Riadiaca skupina pre vzťahy s národnými parlamentmi: Odporúčania pre Konferenciu predsedov, odporúčanie č. 3.

schôdzu výborov šesť mesiacov vopred a posielajú svoje návrhy k schváleniu najprv Konferencii predsedov výborov a napokon Konferencii predsedov¹⁵. Následne na to sa zverejní a distribuuje všetkým národným kalendár s uvedením všetkých medziparlamentných podujatí. Celý proces zváženia a odsúhlasenia plánovaných medziparlamentných schôdzí výborov má za cieľ lepšiu koordináciu medziparlamentných činností a vyhnutie sa prekrývajúcim sa aktivitám. Tento kalendár tiež zahŕňa medziparlamentné činnosti predsedajúceho parlamentu¹⁶. Treba však poznamenať, že v oblasti medziparlamentných schôdzí výborov existujú medzi výbormi EP značné rozdiely. Napríklad, niektoré výbory každoročne zorganizujú jednu alebo viacero medziparlamentných schôdzí výborov, zatiaľ čo iné za posledných päť rokov zatiaľ neusporiadali žiadnu medziparlamentnú schôdzu výborov. Takisto je nutné dodať, že napriek všeobecnej vôli organizovať medziparlamentné schôdze výborov poukazujú dôkazy z dotazníkov a interných prieskumov aj na to, že je nutné ďalej uvažovať o formáte, podstate a časovom harmonograme týchto schôdzí.

Ukazuje sa, že napríklad univerzálny prístup jedného formátu pre všetko, ktorý sa doteraz uplatňoval na medziparlamentných schôdzach výborov, neslúži pravdepodobne najlepšie záujmom jednotlivých výborov. V tejto súvislosti stojí za zmienku, že v posledných rokoch sa organizovali schôdze len na úrovni predsedov. Určité výbory, napríklad Výbor pre hospodárske a menové veci a Výbor pre zahraničné veci, organizujú schôdze tohto typu v záujme cielenejšej diskusie. Zdá sa, že budúcnosťou medziparlamentných schôdzí výborov budú diverzifikovanejšie formáty v súlade s potrebami a cieľmi jednotlivých organizujúcich výborov.

Posledný pozorovaný trend sa týka rastúceho významu technológie v oblasti medziparlamentných vzťahov. Postupne stúpa napríklad význam videokonferencií ako prostriedku konania medziparlamentných schôdzí, ktoré z hľadiska nákladov a času nutného na cestovanie ponúkajú značné výhody. Navyše došlo k úplnému prerobeniu systému IPEX, ktorý je teraz dostupný vo všetkých 24 úradných jazykoch EÚ a ponúka spoľahlivú, časovú platformu na výmenu informácií. Vzájomné prepojenie technológie s tradičnými a novými prostriedkami medziparlamentných vzťahov je zrejmé napríklad v súvislosti s takými fórami, ako sú Konferencia hovorcov EÚ, Konferencie pre SZBP/SBOP a o článku 13 Zmluvy o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii, pre ktoré ponúka systém IPEX vyčlenené stránky so všetkými príslušnými dokumentmi. Systém IPEX je navyše nástrojom, ktorý pomáha vykonávať protokol č. 2, slúžiaci ako hlavná platforma dostupných informácií o rôznych fázach parlamentnej kontroly v každom parlamente/snemovni EÚ spolu so všetkými príslušnými dokumentmi, vrátane odôvodnených stanovísk a príspevkov. Pokiaľ ide o centrum ECPRD, technológia priniesla tiež významné zlepšenia. Vďaka finančnej investícii Európskeho parlamentu sa webová stránka centra ECPRD stala centrálnou platformou na výmenu a ukladanie komparatívnych informácií o parlamentných postupoch. Elektronický pracovný postup pomáha bezproblémovo organizovať prenos žiadostí a odpovedí a všetci účastníci siete ho v plnej miere prijali. Výkonný vyhľadávací nástroj umožňuje lepšie využívať databázu poznatkov a šetriť tak čas, čím sa zabraňuje dvojnásobnej práci a zabezpečuje sa najlepší konečný prístup k informáciám. Všetky tieto príklady poukazujú na potenciál technológií pre uľahčovanie medziparlamentnej spolupráce v rôznych oblastiach.

¹⁵ Tamtiež, odporúčanie č. 1.

¹⁶ Prehľad medziparlamentných činností predsedajúcich parlamentov možno získať na stránke www.IPEX.eu.

PRÍLOHA K VÝROČNEJ SPRÁVE ZA ROK 2013

- I. Schôdze konferencie COSAC – Témy a hlavné rečníci**
- II. Medziparlamentné schôdze výborov a ďalšie medziparlamentné schôdze**
- III. Dvojstranné návštevy (vrátane videokonferencií)**
- IV. Údaje týkajúce sa systému včasného varovania**
- V. ECPRD: Zoznam komparatívnych žiadostí zo strany EP a zoznam seminárov a štatutárnych schôdzí**

PRÍLOHA 1 – Schôdze konferencie COSAC – Témy a hlavné rečníci

PODUJATIE	TÉMY	HLAVNÍ REČNÍCI/ÚČASTNÍCI
Schôdza predsedov konferencie COSAC, 27. – 28. januára 2013, Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Priority írskoho predsedníctva Rady Európskej únie • Budúcnosť Európy: smerom k skutočnej hospodárskej a menovej únii 	<ul style="list-style-type: none"> • Brendan HOWLIN, T.D., minister pre verejné výdavky a reformy • Maroš ŠEFČOVIČ, podpredseda pre medziinštitucionálne vzťahy a administratívne záležitosti
49. konferencia COSAC (plenárna schôdza), 23. – 25. júna 2013, Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Bilancovanie a perspektívy do budúcnosti • Budúcnosť európskej integrácie • Zabezpečenie rozvoja • Európska budúcnosť pre mladých občanov • Politika rozširovania a susedská politika – zachovanie dynamiky 	<ul style="list-style-type: none"> • Enda KENNY T.D., premiér Írska (Taoiseach) • Herman DE CROO, bývalý hovorca belgickej poslaneckej snemovne, Brendan HALLIGAN, predseda, Inštitút pre medzinárodné a európske záležitosti • Panelová diskusia s Dr. Mo IBRAHIMOM, predsedom nadácie Mo Ibrahim Foundation, Michèle STRIFFLEROVOU, podpredsedníčkou Výboru Európskeho parlamentu pre rozvoj, a Barrym ANDREWSOM, riaditeľom organizácie GOAL • Ruairi QUINN TD, minister pre vzdelávanie a vedomosti, a príspevky, ktoré predniesli traja mladí európski občania: Nevin ÖZTOP (Turecko), Rachel CREEVY (Írsko), Marietta HERFORT (Nemecko) • Valentin INZKO, vysoký zástupca pre Bosnu a Hercegovinu, a Erwan FOUÉRÉ, hlavný výskumný spolupracovník, Centrum pre európske politické štúdie, Brusel, ako prvý odpoveď poskytol: Miguel Angél MARTÍNEZ, podpredseda Európskeho parlamentu
Schôdza predsedov konferencie COSAC, 7. – 8. júla 2013 Vilnius	<ul style="list-style-type: none"> • Priority litovského predsedníctva Rady Európskej únie • Na ceste k politickej a hospodárskej únii: ďalšie kroky 	<ul style="list-style-type: none"> • Linas LINKEVIČIUS, minister zahraničných vecí Litovskej republiky • Maroš ŠEFČOVIČ, podpredseda Európskej komisie pre medziinštitucionálne vzťahy a administratívne záležitosti

<p>50. schôdza konferencie COSAC (plenárna schôdza), 27. – 29. októbra 2013, Vilnius</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Súčasný stav litovského predsedníctva Rady Európskej únie • Jubilejná 50. schôdza konferencie COSAC – prínos konferencie COSAC k posilneniu medziparlamentnej spolupráce v Európskej únii • Európske voľby v roku 2014: platforma na diskusiu s občanmi o budúcnosti EÚ • Parlamentná diplomacia – EP – Ukrajina – prípadová štúdia • Vykonávanie stratégie Európa 2020 • Demokratická legitimita v EÚ a úloha parlamentov EÚ • Digitálna agenda: výzvy a perspektíva: počítačová bezpečnosť – prínosy pre podniky 	<ul style="list-style-type: none"> • J. E. Algirdas BUTKEVIČIUS, premiér Litovskej republiky • Laurent FABIUS, minister zahraničných vecí Francúzskej republiky • Pat COX, bývalý predseda Európskeho parlamentu, a Andrew DUFF, člen Výboru Európskeho parlamentu pre ústavné veci, spravodajca pre zlepšenie praktických opatrení v súvislosti s konaním európskych volieb v roku 2014 • Pat COX, bývalý predseda Európskeho parlamentu • Maroš ŠEFČOVIČ, podpredseda Európskej komisie pre medziinštitucionálne vzťahy a administratívne záležitosti, a Pervenche BERÈS, predsedníčka Výboru Európskeho parlamentu pre zamestnanosť a sociálne veci • Eva KJER HANSEN, predsedníčka Výboru pre európske záležitosti dánskeho parlamentu Folketing, Dominic HANNIGAN, predseda Spoločného výboru pre záležitosti Európskej únie írskych snemovní Oireachtas, a Hans-Gert PÖTTERING, bývalý predseda Európskeho parlamentu, člen Európskeho parlamentu • Rudolf Peter ROY, vedúci oddelenia pre bezpečnostnú politiku a sankcie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, a Ilja LAURS, riaditeľ spoločnosti GetJar, víťaz ocenenia „Európsky manažér roka 2011“ od European Business Press (EBP)
--	--	--

PRÍLOHA II

Medziparlamentné schôdze výborov EP s národnými parlamentmi (NP) a iné medziparlamentné schôdze (*) Štatistické údaje za rok 2013

(*) Všetky podujatia sú medziparlamentné schôdze výborov, pokiaľ nie je uvedené inak.

<u>Výbor</u>	<u>Podujatie</u>	<u>Dátum</u>	<u>Národné parlamenty</u>			<u>EP</u>
			<u>Poslanci</u>	<u>Národný parlament</u>	<u>Snemovňa</u>	<u>Poslanci EP</u>
<i>JURI</i>	<u>Seminár</u> na tému Občianske právo a spravodlivosť: Využívajú občania EÚ voľný pohyb?	23. januára	8	7	7	8
<i>ECON/BUDG/ EMPL</i>	Parlamentný týždeň v rámci európskeho semestra	28. – 30. januára	100	26	33	70
<i>AFET/SEDE</i>	<u>Výmena názorov</u> s ministrami zahraničných vecí Carlom Bildtom a Radoslawom Sikorskim: Smerom k európskej globálnej stratégii	21. februára	15	12	13	35
<i>FEMM</i>	Medziparlamentná schôdza výborov na tému „Reakcia žien na krízu“	7. marca	14 + 2 TR	13 + TR	16	20
<i>ENVI</i>	Medziparlamentná schôdza výborov na tému „Rovnaké a účinné uplatňovanie environmentálnych právnych predpisov EÚ – prečo to nie je tak?“	26. marca	27 + 1 HR	16 + 1 HR	20 + 1 HR	27
<i>DEVE</i>	Medziparlamentná schôdza výborov na tému „Súdržnosť politik v záujme rozvoja: ako dosiahnuť spoluprácu Európskeho parlamentu a národných parlamentov“	23. apríla	28 + 1 HR + 2 NO	1 +1 NR	18 +1 HR +1 NO	8
<i>AFET/SEDE</i>	<u>Výmena názorov</u> na tému „Budúcnosť európskej obrany: vyhladky NATO a o konferencii na tému Pochopenie politického islamu: pohľad zvnútra“	6. – 7. mája	7	7	6	39
<i>CRIM</i>	Medziparlamentná schôdza výborov na tému „Boj proti organizovanej trestnej činnosti, korupcii a praní špinavých peňazí“	7. mája	19 + 4 HR + 2 NO	12 + HR + NO	12 + HR + NO	12
<i>JURI/FEMM</i>	<u>Výmena názorov</u> Zlepšenie rodovej rovnováhy medzi nevykonnými riadiacimi pracovníkmi spoločností kótovaných na burze	19. júna	12 + 1 HR	9 + 1 HR	10 + 1 HR	8

**Medziparlamentné schôdze výborov EP s národnými parlamentmi (NP)
a iné medziparlamentné schôdze (*)
Štatistické údaje za rok 2013**

(*) Všetky podujatia sú medziparlamentné schôdze výborov, pokiaľ nie je uvedené inak.

<u>Výbor</u>	<u>Podujatie</u>	<u>Dátum</u>	<u>Národné parlamenty</u>			<u>EP</u>
			<u>Poslanci</u>	<u>Národný parlament</u>	<u>Snemovňa</u>	<u>Poslanci EP</u>
<i>LIBE/JURI</i>	Medziparlamentná schôdza výborov na tému „Vytváranie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti: Súčasný stav spolupráce policajných orgánov a súdov v trestných veciach“	20. júna	32 + 1 HR + 3 NO	19 + HR + NO	24 + HR + NO	28
JURI	<u>Seminár</u> na tému „Návrh spoločného európskeho kúpneho práva: cesta vpred“	10. júla	7	6	6	6
ECON	<u>Výmena názorov</u> Cyklus európskeho semestra v roku 2013	17. septembra	14	12	12	20
<i>AFET/DROI</i>	Medziparlamentná schôdza výborov na tému „Vykonávanie strategického rámca a akčného plánu EÚ pre ľudské práva a demokraciu“	25. septembra	19	12	13	18
<i>AFET/SEDE</i>	<u>Schôdza otvorená pre predsedov príslušných národných výborov EÚ</u> Budúcnosť európskej obrany	5. novembra	14	10	9	25
CONT	Medziparlamentná schôdza výborov na tému „Smerom k lepšiemu vynakladaniu prostriedkov – modely parlamentnej kontroly výdavkov“	14. novembra	18	13	13	8
LIBE	<u>Schôdza otvorená pre predsedov príslušných národných výborov EÚ</u> Agentúra Európskej únie pre spoluprácu a odbornú prípravu v oblasti presadzovania práva (Europol) a zrušenie rozhodnutia Rady 2009/371/SVV a 2005/681/SVV	14. novembra	7	6	6	43
REGI	Medziparlamentná schôdza výborov na tému „Smerom k produktívnemu investovaniu v záujme rastu a súdržnosti prostredníctvom lepšej súčinnosti na miestnej, vnútroštátnej a európskej úrovni s cieľom splniť stratégiu EÚ 2020“	27. novembra	25	15	15	21
ITRE	<u>Spoločná schôdza výborov</u> na tému Vnútrošný energetický trh EÚ v 21. storočí	17. decembra	30 + 3 NO + 1 TR + 2 XK	16 + NO + TR + XK	18 + NO + TR + XK	60
SPOLU	18 medziparlamentných schôdzí		404 + 23			

**Medziparlamentné schôdze výborov EP s národnými parlamentmi (NP)
a iné medziparlamentné schôdze (*) v Bruseli
Štatistické údaje za rok 2014**

(*) Všetky podujatia sú medziparlamentné schôdze výborov, pokiaľ nie je uvedené inak.

<u>Výbor</u>	<u>Podujatie</u>	<u>Dátum</u>	<u>Národné parlamenty</u>			<u>EP</u>
			<u>Poslanec</u>	Národný parlament	Snemovňa	<u>Poslanci EP</u>
ECON/BUDG/ EMPL	<u>Európsky parlamentný týždeň</u> Medziparlamentná konferencia o správe hospodárskych záležitostí Európskej únie (článok 13 Zmluvy o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii) Cykly európskeho semestra v rokoch 2013 a 2014	20. – 22. januára	136	28	41	58
	<u>Parlamentné fórum</u> Hostiteľmi sú Miguel Angel Martínez a Othmar Karas, podpredsedovia Parlamenty EÚ v globálnej správe	18. februára	28	15	16	8
FEMM	Medziparlamentná schôdza výborov na tému „Predchádzanie násiliu páchanému na ženách – výzva pre všetkých“	5. marca	34	20	22	8
LIBE	<u>Spoločná schôdza výborov</u> na tému „Budúce priority v oblasti občianskych slobôd, spravodlivosti a vnútorných vecí“	19. marca	37 +1 AL + 2 XK + 2 ME + 1 TR	24 + AL + XK + ME + TR	19 + AL + XK + ME + TR	60
<u>SPOLU</u>	<u>4 medziparlamentné schôdze</u>		<u>235 + 6</u>			

PRÍLOHA III

Predsedajúce GR pre vzťahy s národnými parlamentmi Oddelenie pre legislatívny dialóg – Oddelenie pre inštitucionálnu spoluprácu

Dvojstranné návštevy v roku 2013

Dátum	Krajina / snemovňa	Výbor / iný orgán	Druh návštevy
JAN/FEB			
22. januára	UK – Snemovňa lordov	Podvýbor C ESVČ – návšteva v Bruseli	Pracovná návšteva poslancov
23. januára	UK – Snemovňa lordov	Podvýbor D – informácie o energetike	Pracovná návšteva poslancov
28. januára	UK – IE	Výbor pre európske záležitosti Britsko-írskeho parlamentného zhromaždenia	Pracovná návšteva poslancov
30. januára	UK – Snemovňa lordov	Podvýbory E a F – informácie podľa protokolu 36	Pracovná návšteva poslancov
31. januára	UK – Snemovňa poslancov	Vybraný výbor pre verejnú správu	Pracovná návšteva poslancov
MAREC/APRÍL			
4. – 5. marca	FI – Eduskunta	Delegácia hlavného výboru fínskeho parlamentu	Pracovná návšteva poslancov
4. – 5. marca	LT – Seimas	Výbor pre európske záležitosti a Výbor pre zahraničné veci	BUDG, ECON, ITRE, AFET, IMCO
7. – 8. marca	LT – Seimas	Návšteva pred príchodom prezidencie	AGRI, ENVI, REGI, EMPL
18. – 19. marca	LT – Seimas	Návšteva pred príchodom prezidencie	ECON, BUDG
9. apríla	FR – Assemblée Nationale	Člen Výboru pre záležitosti EÚ	Pracovná návšteva poslancov
22. apríla	IE – Oireachtas	Delegácia zo Spoločného výboru pre zahraničné veci a obchod	Pracovná návšteva poslancov
MÁJ/JÚN			
13. mája	UK – Snemovňa poslancov	Výbor pre kontrolu európskych záležitostí	Pracovná návšteva poslancov
14. – 16. mája	EE – Riigikogu	Delegácia úradníkov	Študijná návšteva
27. mája	NL – Tweede Kamer	Výbor pre zdravie	Členovia výboru ENVI
30. mája	UK – Snemovňa poslancov	Delegácia úradníkov	Študijná návšteva
25. júna	UK – Snemovňa poslancov	Vybraný Výbor pre dopravu	Pracovná návšteva poslancov
26. júna	Severská rada	Výbor pre sociálne veci	Pracovná návšteva poslancov
27. júna	UK – Snemovňa poslancov	Delegácia úradníkov	ENVI, ITRE
JÚL/AUG			
SEPT/OKT			
24. septembra	PL – Senat	Predsedovia a členovia 14	ITRE a LIBE

		výborov	
24. – 25. septembra	SE – Riksdag	Delegácia úradníkov	Schôdze s úradníkmi z výborov EP
25. – 26. septembra	LV – Saeima	Hovorca, generálny riaditeľ a iné osoby	Príprava na lotyšské predsedníctvo
26. septembra	NL – Tweede Kamer	Študijná návšteva	Pracovný obed s poslancami EP
2. októbra	UK – Snemovňa lordov	Výbor EÚ pre hospodárske a finančné záležitosti	Pracovná návšteva poslancov
2. októbra	RO – Poslanecká snemovňa	Hovorca snemovne	Stretnutie s poslancom EP Hannesom Swobodom
14. októbra	NL – Tweede Kamer	Asistenti výborov	Stretnutia s poslankyňou EP Marietjou Schaakeovou a úradníkmi
14. októbra	Severská rada	Delegácia	Pracovná návšteva poslancov
15. októbra	IT – Senato della Repubblica	Delegácia senátorov	Pracovná návšteva poslancov
17. októbra	FR – Assemblée Nationale	Člen Výboru pre záležitosti EÚ	Pracovná návšteva poslancov na tému látok narušujúcich endokrinný systém
17. októbra	UK – Snemovňa poslancov	Výbor pre životné prostredie, potraviny a záležitosti vidieka	Študijná návšteva úradníkov
17. októbra	UK – Snemovňa lordov	Podvýbory A, B a E	Pracovná návšteva poslancov
30. októbra	FR – Sénat		LIBE, FEMM
NOV/DEC			
4. novembra	UK – Snemovňa lordov	Podvýbor pre vonkajšie záležitosti EÚ	Pracovná návšteva poslancov
4. – 5. novembra	DK – Folketing	Delegácia úradníkov	Študijná návšteva
4. – 5. novembra	SE – Riksdag	Oddelenie koordinácie s EÚ	Pracovná návšteva úradníkov
7. novembra	UK – Snemovňa poslancov	Výbor pre záležitosti Walesu	Pracovná návšteva poslancov
12. novembra	UK – Snemovňa lordov	Podvýbor pre vnútorný trh, infraštruktúru a zamestnanosť	Pracovná návšteva poslancov
13. novembra	UK – Snemovňa poslancov a UK – Snemovňa lordov	Útvar kontroly a knižnica a Výbor Snemovne lordov pre hospodárske záležitosti	Študijná návšteva úradníkov
25. novembra	EE – Riigikogu	Výbor pre záležitosti EÚ	Pracovná návšteva poslancov
27. novembra	Severská rada	Prezídium Severskej rady	Pracovná návšteva poslancov
26. novembra	NL – Tweede Kamer	Manažéri pre ľudské zdroje	Prehliadka v EP so sprievodcom
2. decembra	AT – Parlament	Oddelenie pre záležitosti EÚ	Študijná návšteva úradníkov
3. decembra	DK – Folketing	Delegácia úradníkov	Schôdze výborov
4. decembra	ES – Cortes	Výbor pre záležitosti EÚ, zahraničné veci a hospodárske záležitosti	Pracovná návšteva poslancov

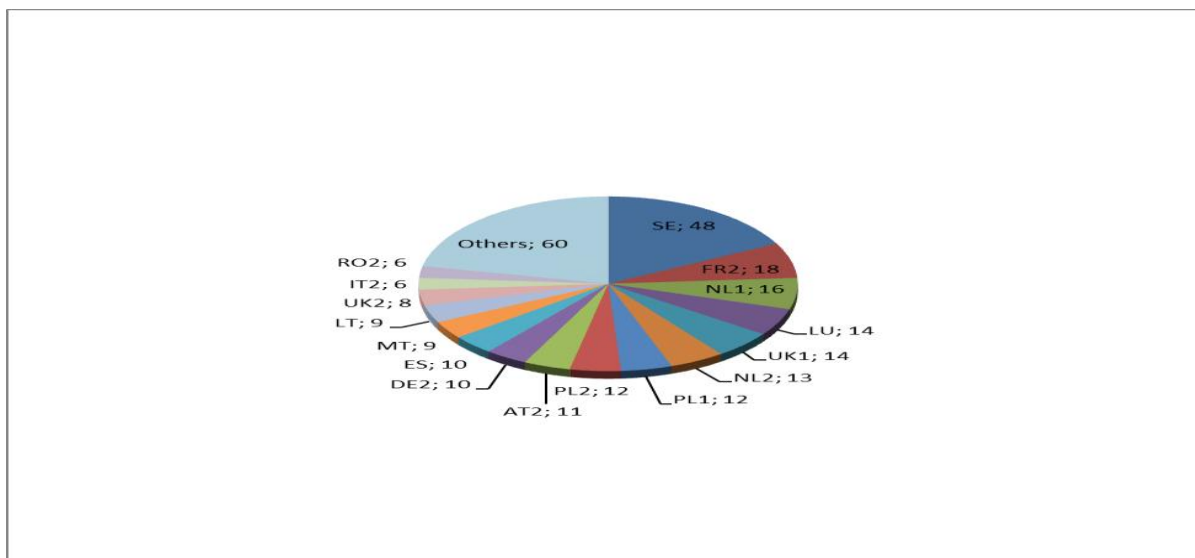
**ZOZNAM SKRATIEK
NÁRODNÝCH PARLAMENTOV/KOMÔR
POUŽITÝCH V PRÍLOHE IV**

AT1	Rakúsko	Nationalrat	IT1	Taliansko	Camera dei Deputati
AT2	Rakúsko	Bundesrat	IT2	Taliansko	Senato della Repubblica
BE1	Belgicko	Chambre des Représentants	LV	Lotyšsko	Saeima
BE2	Belgicko	Sénat	LT	Litva	Seimas
BG	Bulharsko	Narodno sabranie	LU	Luxembursko	Chambre des Députés
CY	Cyprus	Vouli ton Antiprosopon	MT	Malta	Kamra tad-Deputati
CZ1	Česká republika	Poslanecká sněmovna	NL1	Holandsko	Tweede Kamer
CZ2	Česká republika	Senát	NL2	Holandsko	Eerste Kamer
HR	Chorvátsko	Hrvatski Sabor	PL1	Poľsko	Sejm
DK	Dánsko	Folketinget	PL2	Poľsko	Senat
EE	Estónsko	Riigikogu	PT	Portugalsko	Assembleia da República
FI	Fínsko	Eduskunta	RO1	Rumunsko	Camera Deputaţilor
FR1	Francúzsko	Assemblée nationale	RO2	Rumunsko	Senatul
FR2	Francúzsko	Sénat	SK	Slovenská republika	Národná rada
DE1	Nemecko	Bundestag	SI1	Slovinsko	Državni zbor
DE2	Nemecko	Bundesrat	SI2	Slovinsko	Državni svet
EL	Grécko	Vouli ton Ellinon	ES	Španielsko	Congreso de los Diputados
HU	Maďarsko	Országgyűlés	ES	Španielsko	Senado
IE1	Írsko	Dáil Éireann	SE	Švédsko	Riksdagen
IE2	Írsko	Seanad Éireann	UK1	Spojené kráľovstvo	House of Commons
			UK2	Spojené kráľovstvo	House of Lords

PRÍLOHA IV

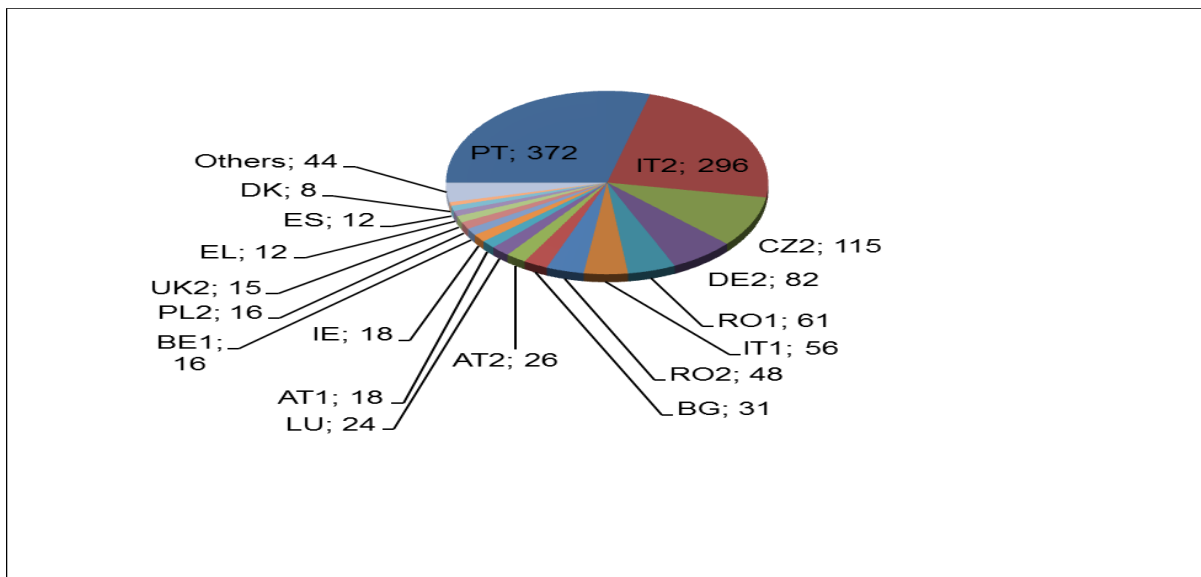
Údaje týkajúce sa systému včasného varovania

Odôvodnené stanoviská parlamentnej snemovne (2010 – 2013)¹⁷

¹⁷ Parlamenti/snemovne s maximálne piatimi odôvodnenými stanoviskami zhrnuté v kategórii Ostatné: 5 odôvodnených stanoviská: CY, IT1; 4 odôvodnené stanoviská: DK, RO1; 3 odôvodnené stanoviská: BE1, CZ1, CZ2, DE1, EL, FI, PT, SK; 2 odôvodnené stanoviská: AT1, BE2, BG, IE*, IE1, LV; 1 odôvodnené stanovisko: EE, FR1, HU, IE2, NL*, SI1; 0 odôvodnených stanoviská: HR, SI2 (*= spoločne obe snemovne).

Príspevky parlamentnej snemovne (2010 – 2013)¹⁸

¹⁸ Parlamente/snemovne s maximálne piatimi príspevkami zhrnuté v kategórii Ostatné: 5 príspevkov: PL1; 4 príspevky: CY; CZ1, EE, LT, UK1; 3 príspevky: FR2, NL2; 2 príspevky: FI, FR1, MT, NL1; 1 príspevok: BE2; DE1, HU, LV, SE; 0 príspevkov: HR, SI1, SI2, SK

PRÍLOHA V

Európske centrum pre parlamentný výskum a dokumentáciu

A. Otázky, v súvislosti s ktorými politické orgány a administratívne útvary Európskeho parlamentu konzultovali v roku 2013 so sieťou centra ECPRD prostredníctvom komparatívnych žiadostí:

- kancelársky nábytok a vybavenie IKT pre poslancov,
- vonkajšie vzťahy parlamentov,
- porušenie zásady subsidiarity v článku 8 protokolu č. 2 Lisabonskej zmluvy – ustanovenia súvisiace s parlamentmi,
- právne záväzky súvisiace s ukončením pracovných zmlúv asistentov,
- mená poslankýň v EÚ,
- pravidlá prevzatia funkcie poslanca národného parlamentu,
- porovnanie audítorských stanovísk najvyšších kontrolných inštitúcií v rámci parlamentnej kontroly plnenia národných rozpočtov (teraz s dokumentmi).

B. Semináre a schôdze štatutárnych orgánov centra ECPRD v roku 2013

Podujatie	Miesto	Dátum
Semináre v roku 2013		
Výmena skúseností a riešení pre parlament, ktorého základom sú IKT	Baku	28. – 29. novembra
Moderné technológie na podporu parlamentných činností – tradície a výzvy	Petrohrad	19. – 21. septembra
Nové finančné rámce	Viedeň	20. – 21. júna
Postupy a praktiky diskusie a schválenia dlhodobých národných stratégií v parlamentoch	Tallinn	30. – 31. mája
Parlamentné knižnice a archívy a ich úloha pri zachovávaní a ochrane historického a kultúrneho dedičstva v príslušných krajinách	Paríž	31. mája – 1. júna
Seminár „Parl@menty na internete XI – vytvorenie digitálneho parlamentu“	Londýn	2. – 3. mája
Parlamentný výskum a pluralita informačných zdrojov dostupných poslancom parlamentu	Praha	3. – 5. apríla
Schôdze štatutárnych orgánov v roku 2013		
Výročná konferencia korešpondentov	Varšava	17. – 19. októbra
Schôdza výkonného výboru	Viedeň	12. – 13. septembra
Schôdza výkonného výboru	Štokholm	21. – 22. marca

**Túto publikáciu vydalo
Riaditeľstvo pre vzťahy s národnými parlamentmi
Generálne riaditeľstvo pre predsedníctvo
Európsky parlament
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/>**